

[Prieme.]

Ordfører for Forespørgerne udtalt i sine indledende Bemærkninger. Ministeren vil derfor forstaa, at det Spørgsmaal til Ministeren falder let paa Tungen, om Vanskelighederne for det øvrige Land ved at faa Brændselstilførsler ikke er de samme, som de har været for København. Der maa efter min Mening være en særlig Anledning til, at København er kommet i de Vanskeligheder, den er. Og jeg synes, at Ansvaret, som uden Tvivl ligger et bestemt Sted, maa efterspores her paa Rigsdagen. Det er muligt, at denne Forespørgsel med samme Ret, maaske med endnu bedre Grund, kunde have været stillet et andet Sted, f. Eks. til det socialdemokratiske Bystyre i København. Men jeg synes, at dette Spørgsmaal ogsaa maa klares. I den offentlige Debat, der har været ført i Dagspressen om denne Sag, har der gentagne Gange været nævnt et Navn, nemlig Belysningsdirektøren her i København. Det har offentligt været paastaet, at Belysningsdirektøren, som jo er Medlem af Fragtnævnet, efter at Fragtnævnet havde vedtaget nogle Maksimalrater, som paa det paagældende Tidspunkt stod 20—30 pCt. under de Rater, der betaltes for samme Fragter til Sverige, har sendt Skrivelser ud til Danske Elektricitetsværkers Forening og i disse redegjort for, at man ikke skulde fragte Skibe til de Maksimalfragter, der var fastsat. Jeg vil gerne rette den Forespørgsel til Ministeren — Ministeren har jo udnævnt den paagældende til Medlem af Fragtnævnet —: Mener Ministeren, at man som Medlem af dette Nævn, naar man har været med til at fastsætte saadanne Maksimalfragter, da kan udsende Skrivelser til en lang Række Elektricitetsværker her i Landet og i disse Skrivelser fraraade dem at fragte Skibe til denne Fragt? Naar det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen i sit Svar til det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj var inde paa Betragtninger om, hvorvidt der var noget at sige til, at man vilde forsøge at trykke Fragterne, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen, som jo i hvert Tilfælde tidligere har haft nogen Tilknytning til Erhvervslivet, at det er der efter min Opfattelse i allerhøjeste Grad noget at sige til, naar Fragterne paa det paagældende Tidspunkt ligger mellem 20 og 30 pCt. under de Fragter, der ydes for lignende Transporter til vort Naboland Sverige. Resultatet deraf udeblev heller ikke, idet mellem 200 000 og 300 000 t i den Periode gik til Sverige.

Men jeg vender tilbage til det, der har været fremme i Dagspressen om det Initiativ, Københavns Belysningsdirektør har taget, og vil rette den Forespørgsel til Ministeren, om han er bekendt med, hvorvidt den Paastand er rigtig, der har været fremført, at Belysningsdirektøren og Generaldirektøren for De danske Statsbaner — de to paagældende er vel de største Købere, der overhovedet er her i Landet af Kul, i det hele taget af Brændsel — paa dette Tidspunkt har gjort deres Indflydelse gældende, saaledes at Importen her til Landet blev saa ringe, som den blev.

Endvidere vil jeg spørge Ministeren, om det er rigtigt, at Københavns Belysningsvæsen allerede nu, da der er gaaet saa kort Tid efter, at det offentligt er sagt, at dette Initiativ er taget, har beslaglagt Ladninger, der var bestemt til private Importører her i København.

Jeg tror, det er om disse Spørgsmaal, Debatten her i Dag bør dreje sig.

I det store og hele kan jeg godkende de Bemærkninger, som Ministeren er fremkommet med for Provinsens Vedkommende, men vel at mærke ikke for Københavns. Det er her i København, at Borgerne sidder med Smerten, og de sidder ikke med Smerten paa den Maade, som den ærede Ordfører for det kommunistiske Parti (Martin Nielsen) udtalte, at de velhavende havde Brændsel nok, nej, *alle* Borgere er i Øjeblikket i samme Baad; selvfølgelig er der maaske nok nogle velhavende, der har Brændsel, men det er der utvivlsomt ogsaa i Arbejderklassen. Det er i Virkeligheden en Katastrofe for hele København. I mange Forretninger har man været nødt til at sende Personalet hjem, fordi man ikke har haft noget at putte i Centralvarmefyrene. Jeg synes derfor, at de Krav, der tidligere har været fremme, og det Krav, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ogsaa tidligere har fremsat om, at der burde gives en Redegørelse for Brændselssituationen, særlig for Københavns Vedkommende, er i allerhøjeste Grad berettiget.

Jeg skal slutte med at sige, at selv om jeg kan godkende Ministerens Redegørelse for Provinsens Vedkommende, kan jeg ikke gøre det for Københavns Vedkommende. Efter sine egne Udtalelser er Ministeren ogsaa indforstaaet med, at det er et særlig københavnsk Problem, der er Tale om, og jeg vil derfor henstille, at der bliver givet en Redegørelse for, hvorfor Situationen netop for Københavns Befolkning er blevet, som den er.